

14-1-41

Estimada Mercè. Com que no
hi ha res de nou, res, a un
faute'n una de l'Antònia, que
potser no saps, que a mi m'ha
fet riure. Doncs l'altre dia l'An-
tònia estava fessant la cuneta
d'en Ruz. A aquest no se li ha
acabat encara de tancar la hostula
i respira per la ferida, se'ns sembla
d'una manera una mica sorollosa
quan tris o aleva l'ort.

L'Antònia tot fessant sent el
sorollet. i diu
-Ah, me deho haber dejado el gifo
abiesto.

I ho va a mirar. Fintra un moment
en un larrabo, des ves a l'altre,
ven totes les ardetes tancades. Una
mica estrangada torna a bejar. El
sorollet continua. A la fi s'inter-
fela en Ruz
-Ah mare, no se' donde deho estar
este gifo -

Quan en Pina comença que vol dir,
li explica que és ell qui ho fa,
i per a demostrar-li se li torna
d'esquena i la imita a ~~algos-~~
tan se i a escoltar.

havent a l'Antònia no li queda
cap dubte de que el soroll sent
del cos d'en R. és no que es
tensa que sent d'una canje-
ria entonada més avall i
més enfadada, més divertida
se n'aparta exclamant

-Vaya hombre, que también es así
de hombre, ¿verdad!

En valalla m'ha vist i no
ha passat res de nou. És
probable que en pincien per
davant. Des d'endat. Si ve
des es tenyon d'alguna
altre mena de que-ho.

M.

13-I-41